

ČTVRTÉ JEDNÁNÍ

Na scénu vchází Velitel zleva, následně spartané zprava.

Velitel: Kdo to k nám přistoupil?
Spartané, už z dálky smrdí,
pod šatem jsou chlapi tvrdí,
mají tam snad dórské sloupy?
Spartané, vítáme vás,
řekněte, co stalo se zas?

Spartán: Načo je tu treba veľa slov?
Sme jak banda nadržaných oslov.

Velitel: Vidím, jak si muži stojí.
Celá Sparta trpí v boji.

Spartán: Čo na to povedať, je to séria prehier,
kiež by ktokoľvek vyžiadal pre nás mier.

Zleva přichází sbor.

Velitel: Vidím sem jít naše chlapy,
i je stejná bolest trápí.
Rozepínají si pásky,
tlačí je snad síla lásky.

Stařec: Řekni, kde je Lysistraté,
u nás máme vše napjaté. *(vyhrnou šat zády k publiku)*

Velitel: Všechny ničí stejná rána, *(v plén)*
stojí tvrdí hned od rána.

Stařec: Ráno večer odpoledne,
péro se mi vždycky zvedne
když mi žena nedá ráda,
zkusím prdel kamaráda. *(plácne souseda po zadku)*

Velitel: Kryjte šatem svoje klády,
jsou i ženy, které rády,
řežou péra jako v mýtu,
zažijete kruté metoo.

Stařec: Rada je to vážně skvělá!

Spartán: Šatom zakryme si telá.
Stařec: Ať se dobře daří, Spartáni,
všechny nás trápí stejné povstání.
Spartán: Zle by bolo našim mužom,
stretnúť ich tak baba s nožom.
Stařec: Ted' musíte říct po právu,
jakou pro nás máte zprávu.
Spartán: Sme vyslanci, tomu ver,
chceme len a iba mier.
Stařec: Stejná je i naše touha,
válka už je příliš dlouhá.
Velitel: A ne jenom válka.
Zavolejme Lýsistratu,
nikdo jiný v našem státu,
konec bojů nezjedná tu.
Spartán: U bohov, teší sa môj falos,
kde je ten váš Lýsistratos.
Stařec: K tomu nemám výhradu,
však slyšela tu poradu,
již přichází od hradu.
Velitel: Vítej, nejmužnější z žen,
ted' přichází tvoje chvíle,
ukaž se nám v plné síle,
předved', jak to nandáš všem.
Dokaž svoji ráznost, sílu,
zkušenost a důvtip řeči,
přišli velcí muži řečtí
k tobě míří všechnu víru.
Lys: To bude snadné nejvíce
než zcela zavaří se vaše palice
a zprzníte si spolu zadnice.
Zastavím vás, to si věřím,

zvládnou to mužně za pár vteřin.

Kde je smíření?

přichází smíření

Nejdřív přiveď spartské muže,
buď mezi trny něžná růže,
nedávej jim na krk nůž,
nejsi přece hloupý muž,
když někoho tvá pobídka nezláká,
přitáhni ho třeba za ptáka.

přivede je blíž

Ted' stejně i Athénské muže,
za cokoliv dovléct můžeš.

přivede je blíž

Spartáné, postavte se ke mně tady,
Athéňané, vy zase sem do řady,
a poslouchejte moje rady.
Jsem žena, přesto mám něco v hlavě,
všechno hned pochopím hravě,
nemám jen vysokou školu života,
poslouchala jsem moudra otcova
i devíti mudrců poučná slova,
mám vzdělání klasické, toť jistota.
Když vás tady všechny mám,
pořádně vás pokárám.
Jste z jednoho těsta... trubci
a chováte se jako tupci.
Uctíváte stejné bohy, máte stejné zvyky,
mluvíte podobnými jazyky,
chodíte na tytéž dramatiky, (gramatiky)
pořádáte stejné pijatiky,
říct můžu i další shodné praktiky,
ale čas není na statistiky,

na barbary máte tasit dýky,
vy radši řecká města uvádíte do paniky,
ve válce posíláte na ně trojitě šiky,
zkoušíte bojové taktiky,
a dál ničíte bratrské styky.
Končím všechny svoje vzlyky,
svoji chvílku rétoriky.

Stařec: Ta moje erekce,
mě snad už zabít chce.

Lys: Sparťané, k vám nyní se obracím,
snad se vám vzpomínka z paměti neztrácí.
Tady jste prosili v Athénách u chrámu,
zlo se vám dělo a chtěli jste ochranu,
přišli jste pro pomoc pod tlakem ohromným,
když vypukla vzpoura a další pohromy.
Prosili zde poslové mnozí,
když se na vás hněvali bozi.
Naši vojáci přišli za čas krátký
a vám tehdy zachránili zadky!
Vy tuhle akci záchrannou
odplácíte tvrdou ranou?
To je vážně za hranou!

Stařec: Jak pravila Lýsistraté, *(angažovaně)*
vůbec nic jim není svaté!

Sparťan: Z toho sa nemôžem vyhovoriť... *(všimne si zadku Smíření a úplně zapomene, co chtěl)*
to je ale prekrásna riť.

Lys: Myslíš, že Athéňany nechám být?
Vzpomeň, jak otroci si chtěli vládu vzít.
Sparťané museli k nám jít
a zjednat v obci zase klid.
Mnoho vzbouřenců pobili
a vás ostatní zachránili.

Spartán: Nepoznám ja krajšiu ženu, *(o Smíření)*
za zvodnosť zaslúži si cenu.

Stařec: Dosvědčí mi bozi,
nikdy jsem neviděl hezčí kozy.

Lys: Prokázali jste si tolik dobrých skutků,
a stejně jste ve sváru a smutku?
Proč dál trvají války a boje?
Musíte poměřovat síly svoje?
Musíte své meče křížit?
Proč se nemůžete smířit?

Spartán: To chcem tiež dostať,
len keď nám uvoľnia pevnosť.

Lys: Kterou?

Spartán: Tá mokrá úžina – Pylos,
túžim tam zaboriť svoj nos.

Stařec: Ať při mně stojí Zeus sám,
tuhle oblast nechte nám.

Lys: No tak dej jim... co chtějí.

Stařec: A kam já se poději?
Kam já se do úkrytu zasunu?

Lys: Chtěj něco jiného za stejnou sumu.

Stařec: Nejdřív ať vydat dovolí,
jeskyňku v Bobřím údolí,
pak také dvě Kozí hory,
ať o ně už nejsou spory,
a poslední jsou v pořadí
kopce ve tvaru pozadí. *(ukázat v dál a plácnout Smíření)*

Spartán: U bohov, ty chůďatko,
nemôžeme ti dať všetko.

Lys: Nechte zase dalších hádek
o jediný hloupý zadek.

Stařec: Toužím orat pole, svahy

vlastním pluhem zcela nahý.

Spartán: U bohov, ja chcem šveholiť,
zasievať semeno do polí.

Lys: Až spravíte, co kdo zvorál,
pak si užijete... orat.
Uvolňte cestu právu,
spojencům pak dejte zprávu.

Stařec: Jakým zas spojencům?
Vždyť našim mládencům,
už se zbíhají sliny,
nikdo nemá cíl jiný,
dívkou chce každý spojenec,
rychle teď připravit o věnec.

Spartán: Taktiež naši u bohov,
všetci ležia ženám...

Velitel: ... u nohou.

Stařec: Zvlášť ti z Jebanic.

Lys: Pravda, není třeba víc,
jděte umýt svoje těla
čeká na vás krása skvělá,
našich vzácných pokladů,
dostavte se do hradu.
Ztvrdíte vše přísahami,
navzájem si mezi sebou
a pak budete moct sami,
vzít svou ženu domů s sebou.

Stařec: Tak dělejme, pojdme již.

Spartán: Vykonajme, jak velíš.

Stařec: Neotálejme příliš!

sbor: Pestré koberce a látky,
dlouhé šaty, jemné šátky,
všechno zlato, co mám v domě,

beztak nemá cenu pro mě.
Vše pro blaho našich dětí,
zbyde dost i na oběti.
Všechno mé je nyní vaše,
můžete si poodnášet.
Nejlepší ze sebe vydám,
jestli chcete, klidně přidám.
Ač se zdá, že za zdí hlídám,
každá zídka se dá zbořit,
vše(m) můžete pak naložit.
Neuvidí nikdo pak,
čím já tobě vytřu zrak.

Sbor žen: Někdo nemá co do pusy?
Přitom jídlo nosit musí
pro děti i pro otroky?
K nám ať míří tvoje kroky,
nabízíme své žemličky
a koláče sladké máme
závidí nám kraj celičkový
cokoliv byste si přáli
mile rády my vám dáme
kdybyste tu s pytlím stáli
naše štědrost hráze zláme.

Začíná všeobecné mrouskání.

Radní: Co děláte tu zas.
Nechte mě vklouznout mezi vás!
Krev mi pění z vína varem *(nese pochodeň)*
podpálím vás ohně žárem.

Velitel: Proč nás stíháš tímto svárem?
Po víně je každý generál!

Radní: Střízlivý bych rozum nesebral.
Radím všem Athénským sousedům milým,

lepší jsou vyslanci, kteří dost pili.
Když přijdem do Sparty bez kapky v krvi,
zvládneme jenom vše strašlivě zmrvit.
Slyšíme vždy ze zpráv Sparťanů část,
zbytek si změníme, začneme mást.
Teď chci jen do nástrah dívčího klína,
po víně, ať si kdo vesele zpívá,
klidně i Duchoňa namísto Slavíků,
dočká se souhlasných a nezlých výkřiků.

Sparťan: Milý fidlikant, chyt' sa prosím fujary,
chcem tanec a spev bujarý.

Velitel: Proč nehrají, preceptore, muziko hrajte!

Sparťané: Si Múza si múza si múza
a perfektne okrídlená,
ty vieš, aká bola to hrôza
čej bola obec vystavená.

(Sparťan sám) Poviem vám, ako sme s pomocou bohov
spoločne vyhrali nespočet bojov
na lodiach, napríklad pri Salamíne
na súši boli sme zúrivé svine.
Sparta i Athény v spoločnom čine.
Bohyňa vypočuj pokorné náreky,
posväť nám priateľstvo prosím ťa naveky.

Radní: Sparťane zjevně máš hudební vlohý,
zapěj nám do druhé dáme si nohy.

Sparťané: Nad Spartou sa blýska hromy Dia bijú, *(zpívajú i slovenské dívky)*
uzmierme sa bratia, nech sa vojny stratia,
Heléni ožijú.

Sbory: Kde Akropol, kde Akropol,
moře hučí na skalínách
sovy letí ve výšinách
v sadě skví se oliv květ,

řecká krása vábí svět.

Spartané: To Lakonsko naše posial' tvrdo spalo, *(zpívajú i slovenské dívky)*
ale krása dievčat núti s vojnou prestať,
Grécko sa prebralo.

Sbory: Znáte v Řecku Diu milém,
dívky mladé v tanci čilém.
Přinášejí Válkám zmar.
Radosti a Lásce zdar.

Lys: Jak lépe nám to skončit může,
muž u ženy a žena u muže,
pojďme se všichni radovat na lože.
Žijme už jen v klidu, míru,
v bohyni svou mějme víru,
kež si vždycky víme Rady,
ze záporů budou klady,
ať ve vládě svěřené
trvá dobrá Eiréné.

Všichni: Ženy jsou krásný a svolný,
při tanci zvedají nohy
i jindy, je jim to volný,
svolejte teď všechny bohy.
Vím, co se bude dít,
Bakchos už tančí a zpívá,
na vrchol můžeme jít,
dáme si sklenici vína.
Žízeň je veliká,
vášeň už proniká.
Bez válek chceme jen snít.
Ve stínu pod fíky
dívky i mladíky
milovat, zpívat a žít.
lalalala lalala...